

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนที่สอนโดยชาวต่างชาติ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความพึงพอใจของนักเรียนโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ต่อกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษา และการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สรุปผลได้ดังต่อไปนี้

1. ระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในรายวิชา ภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 2 (อ 42202) ในภาคเรียนที่ 2/2551 ($r = .95$) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05
2. ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างต่อกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษที่เรียนภาษาอังกฤษในรายวิชาภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 2 (อ 42202) ในภาคเรียน ที่ 2/2551 โรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อกิจกรรม การให้ข้อมูล คำแนะนำย้อนกลับ (Feedback) มากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.79 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจระดับมาก
3. เมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะ ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อกิจกรรม การเรียนการสอนภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟังมากที่สุด คิดเป็นค่าคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.51 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจมาก รองลงมาคือ ทักษะการอ่านมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.38 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจปานกลาง และ ทักษะการพูดมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.30 ซึ่ง อยู่ในระดับความพึงพอใจปานกลาง ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย สามารถนำมาอภิปรายผล การวิจัยได้ดังต่อไปนี้

ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษปรากฏว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($r = 0.95$) กล่าวคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสูงก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในรายวิชาภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 2 (อ 42202) สูงด้วย ในทางตรงข้ามกลุ่มตัวอย่างที่มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษต่ำก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในรายวิชาภาษาอังกฤษเชิงสร้างสรรค์ 2 (อ 42202) ต่ำด้วยเช่นกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของสมบัติ สกุดพรรณ, อัสวินี นามะกันคำ และสถิตย์ วงศ์สุรประภิต (2548) ได้วิจัย เรื่อง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ความพร้อม และความพึงพอใจในการเรียนรู้ด้วยตนเองของนักศึกษาพยาบาล ที่ได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผลการทดลองพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้นิสิตที่มีความพึงพอใจในบทเรียน มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และยังสอดคล้องกับ Anastasy (1985) ได้วิจัย เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษนั้น พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ได้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านสติปัญญาอย่างเดียว หากแต่ยังต้องอาศัยองค์ประกอบด้านอื่น ๆ ด้วย โดยเฉพาะด้านนักเรียนมีความพึงพอใจในการเรียน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ที่ดี การเรียนการสอนก็จะประสบผลสำเร็จ ปัจจัยสำคัญในการสร้าง ความพึงพอใจในการเรียน เป็นสิ่งที่ครูควรสร้างให้เกิดขึ้นในตัวของผู้เรียนตั้งแต่เริ่มต้น เพราะจะทำให้เกิดการเรียนรู้ต่อบทเรียนนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี โดยอารีย์ พันธมณี (2536, หน้า 198) กล่าวว่า ความพึงพอใจในการเรียนรู้นั้นมีผลต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ครูควรส่งเสริมให้เกิดพฤติกรรมที่ส่งผลต่อการเรียนรู้โดยการสร้างความพึงพอใจให้เกิดแก่ผู้เรียน รวมทั้งครูควรมีการบูรณาการทักษะทั้ง 4 ทักษะเข้าด้วยกัน มีวิธีการสอนที่แปลกใหม่ เพื่อสร้างความสนใจ เชื่อมโยงบทเรียนโดยการจัดกิจกรรมที่หลากหลายในห้องเรียนเพื่อสร้างความพึงพอใจให้กับผู้เรียน และเป็นการนำมาสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นของผู้เรียน

นอกจากนี้ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการให้ข้อมูลคำแนะนำย้อนกลับ (Feedback) มากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.79 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจระดับมาก สำหรับการให้ข้อมูล คำแนะนำย้อนกลับ (Feedback) เป็นกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากที่สุด เนื่องจากทำให้นักเรียนรู้ข้อผิดพลาดของตน และสามารถนำข้อผิดพลาดที่ครูตรวจ แก้ไข แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบ้านในชั้นเรียนเป็นรายบุคคล หรือ

ในชั้นเรียนเป็นกลุ่มใหญ่รวมทั้งการแลกเปลี่ยนกันตรวจกับเพื่อนในห้อง มาแก้ไขข้อผิดพลาดได้ ในครั้งต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Spratt (1999) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจกับการที่ครู และเพื่อนร่วมชั้นเรียน มีการให้ข้อมูล คำแนะนำย้อนกลับ (Feedback) มีการแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรมในชั้นเรียนให้กับเพื่อนร่วมชั้นเรียนเดียวกัน และผลงานวิจัยของ พลอย จาคะเอี่ยม (2528) พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจที่ครูภาษาอังกฤษได้เขียนข้อแก้ไขในสมุดแบบฝึกหัดของนักเรียนแล้วส่งคืนมาให้นักเรียนตรวจดูความบกพร่องของนักเรียน เพื่อแก้ไข และการที่ครูนำการบ้านกลับมาเฉลย พร้อมกับอธิบายคำตอบที่ถูกต้องอีกครั้งหนึ่ง จะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ ในสิ่งที่ตนทำมา และจะทำให้ให้นักเรียนเกิดความคงทนในการเรียนรู้มากขึ้น และยังสอดคล้องกับ งานวิจัยของเบญจวรรณ เลิศเมธากุล (2545) พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจที่ได้รับข้อมูลย้อนกลับ โดยวิธีครูตรวจ โดยบอกข้อบกพร่อง และมีการแสดงความคิดเห็นของครู

เมื่อพิจารณาเป็นรายทักษะ ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อกิจกรรม

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทักษะการฟังมากที่สุด คิดเป็นค่าคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.51 กิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจมากที่สุดในทักษะการฟัง คือกิจกรรมการฟังครูอธิบายเทคนิค วิธีการทำงานในใบงานการฟังเป็นภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$) = 3.80 รองลงมาได้แก่ กิจกรรมฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษจากเทป ซีดี แล้วตอบคำถามในใบงาน ($\bar{X}$) = 3.61 และ กิจกรรมฟังครูอธิบายการใช้กฎไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$) = 3.53 จากการที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจกับกิจกรรมการฟังครูอธิบายเทคนิค วิธีการทำงานในใบงานการฟังเป็นภาษาอังกฤษมากที่สุดนั้น อาจสืบเนื่องมาจากว่า กิจกรรมนี้สามารถช่วยให้นักเรียนมีความเข้าใจในการทำใบงาน และจะทำให้ผู้เรียนสามารถดำเนิน การทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง และมีความต่อเนื่อง การฟังครู การฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษจากเทป ซีดีแล้วตอบคำถามในใบงาน ช่วยให้นักเรียนคุ้นเคยกับเสียง ที่เป็นเสียงของเจ้าของภาษา ทำให้นักเรียนสามารถพัฒนาทักษะการฟัง ในระดับสูงขึ้นไปได้ เมื่อทำอย่างต่อเนื่อง และมีผลถึงทักษะการพูดของนักเรียน เพราะนักเรียนได้ฟังเสียงและสำเนียงของเจ้าของภาษา ทำให้นักเรียนออกเสียงได้ตรงตามสำเนียงของเจ้าของภาษา ส่งผลให้นักเรียนมีความกล้าในการออกเสียง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ แรกขวัญ ครองงาม (2547) พบว่า การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ด้านทักษะการฟัง พูด ในขั้นเตรียมความพร้อมของนักเรียน จะช่วยให้นักเรียนเข้าใจในสิ่งที่จะฟัง ซึ่งจะทำให้นักเรียนได้ใช้เวลาเพื่อตั้งรับคำถามของครู ก่อนที่จะตอบหรือปฏิบัติในสิ่งที่ครูพูด

นอกจากนี้การที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในทักษะการฟังมากที่สุดนั้น อาจสืบเนื่องมาจากการที่ทักษะการฟังเป็นทักษะที่จำเป็นจะต้องได้รับการฝึกฝนเป็นทักษะแรก ๆ ในบรรดาทักษะการเรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะ โดยอาจเป็นไปได้ว่า

กลุ่มตัวอย่างเห็นความสำคัญของการฟังว่าถ้าไม่สามารถฟังเข้าใจได้ และจะไม่เข้าใจกิจกรรมการฟังที่ตามมา จะทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในลำดับขั้นตอนของกิจกรรมต่าง ๆ ได้ยาก ไม่สามารถดำเนินกิจกรรมขั้นตอนของกิจกรรมต่าง ๆ ได้

จากผลการวิจัย เป็นที่น่าสังเกตว่ากิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจสูง ส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมที่ครูมีบทบาทในการสอน มีบทบาทในการจัดกิจกรรมมากกว่านักเรียน เช่น ด้านทักษะการพูดพบว่า กิจกรรมพูดออกเสียงตามครูเป็นภาษาอังกฤษในชั้นเรียน เป็นกิจกรรมที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมพูดออกเสียงตามเทป ซีดี ภาษาอังกฤษในชั้นเรียน ด้านทักษะการฟังพบว่า กิจกรรมฟังครูอธิบายเทคนิค วิธีการทำงานในใบงานการฟังเป็นภาษาอังกฤษ เป็นกิจกรรมที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมฟังบทสนทนาภาษาอังกฤษจากเทป ซีดี แล้วตอบคำถามในใบงานด้านทักษะการอ่านพบว่า กิจกรรมตอบคำถามท้ายบทอ่านด้วยการค้นคว้า คำศัพท์ ความหมายของคำ และประโยคด้วยตนเอง โดยการใช้พจนานุกรม เป็นกิจกรรมที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ กิจกรรมตอบคำถามท้ายบทอ่าน หลังจากที่ได้ครู อธิบาย ความหมายของคำ และประโยค และด้านทักษะการเขียน พบว่า กิจกรรมทำแบบฝึกหัดไวยากรณ์ในชั้นเรียน เป็นกิจกรรมที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจมากที่สุด รองลงมา ได้แก่ เขียนเรียงความภาษาอังกฤษเป็นกลุ่ม 3-5 คนในชั้นเรียน ซึ่งกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจเป็นอันดับแรกและอันดับที่สอง เป็นกิจกรรมที่ครูเป็นผู้มีบทบาทในการสอน และในทางตรงกันข้ามกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจน้อยที่สุดในกิจกรรมทั้ง 4 ทักษะจะเป็นกิจกรรมที่นักเรียนมีบทบาทมากกว่าครู เช่น ด้านทักษะการพูดกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ การอภิปราย แสดงความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ หน้าชั้นเรียน ด้านทักษะการอ่านกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด คือ กิจกรรมการอ่านออกเสียงบทความ หรือข้อความภาษาอังกฤษเดี่ยวในชั้นเรียน ด้านทักษะการเขียนกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีระดับความพึงพอใจน้อยคือการค้นคว้าเรื่องต่าง ๆ ในห้องสมุดแล้วมาเขียนอภิปรายในห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย ของ Rao (2002) พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจกับกิจกรรมที่ครูเป็นผู้อธิบาย ครูเป็นผู้ดำเนินบทบาทในการสอน (Teacher-centered) มากกว่าที่นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ ด้วยตนเอง (Learner-centered) ดังนั้นอาจสรุปได้ว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่างโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา มีความพึงพอใจกับลักษณะการเรียนการสอนแบบครูเป็นผู้ดำเนินบทบาทในการสอนมากกว่าที่นักเรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ ด้วยตนเองถึงแม้ว่าแนวการเรียนการสอนเพื่อการสื่อสารจะเป็นจุดมุ่งหมายของหลักสูตรก็ตาม

ผลการศึกษาระดับความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการใช้สื่อต่าง ๆ ในห้องเรียน มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 3.40 ซึ่งอยู่ในระดับความพึงพอใจในระดับปานกลาง พบว่า กิจกรรมการดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X}$) = 4.10 รองลงมาได้แก่ การฟังเพลงภาษาอังกฤษ ($\bar{X}$) = 3.87 และการอ่านรายการทีวี รายการอาหาร การแข่งขันกีฬาต่าง ๆ ($\bar{X}$) = 3.66 ซึ่งการที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง มีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษมากที่สุด อาจสืบเนื่องจากว่า กิจกรรมการดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษเป็นกิจกรรมที่สนุกสนาน ได้รับความสนใจ มีการจำลองชีวิต ประสบการณ์ในเรื่องต่าง ๆ จากสถานการณ์จริง หรือจากจินตนาการที่สนุกสนาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พัชรี ชาวคำเขตต์ (2549) พบว่า การใช้สื่อซีดีรอมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง และการอ่านของกลุ่มตัวอย่างมีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาทักษะการฟัง และการอ่านของกลุ่มตัวอย่างสูงขึ้น และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษด้วยการใช้สื่อซีดีรอมเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง และการอ่านของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดต่อการใช้สื่อซีดีรอม และงานวิจัยของณัฐกานต์ จูฉิม อังคณา จรรยากุลวงศ์ และลัดดา ลัดดาวิชิต (2550) ซึ่งใช้ภาพยนตร์วีดีโอเป็นสื่อการสอนพบว่า ภาพยนตร์เป็นสื่อที่สำคัญที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่หลากหลาย และพบว่าผู้เรียนมีแรงกระตุ้นในการเรียนรู้ได้จริง และดีกว่าครูผู้สอน สร้างสถานการณ์สมมุติขึ้น ผู้เรียนยังมีโอกาสเรียนรู้การออกเสียง ภาษาสแลง และการเน้นเสียงได้อย่างถูกต้องอีกด้วย นักศึกษาจะกระตือรือร้นต่อการเรียนรู้ เพื่อฝึกฝนตนเอง เพราะสามารถดูที่รอบ กี่แบบก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นแบบบรรยายภาษาอังกฤษ หรือไม่มีคำบรรยาย ก็จะเป็นตัวช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการฟังได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเลือกใช้ภาพยนตร์วีดีโอที่มีระดับความยากง่ายตามความเหมาะสมกับผู้เรียน และมีความหลากหลายทางวัฒนธรรม มาประยุกต์ในการสอนเพื่อสร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้มากยิ่งขึ้น และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ Russell (1967, pp. 2093-2094) พบว่า วิธีสอนที่ครูใช้ได้ผลดีจะต้องใช้กิจกรรมประกอบ เช่น การใช้ คนตรี หรือ เพลง การแสดงเรื่องตลกสั้น ๆ และการแสดงแบบละครรวมไปถึงการฝึก การแสดงบทบาทสมมติ และการฝึกฟังพูด จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการดูภาพยนตร์ภาษาอังกฤษเป็นอันดับหนึ่ง

จากเหตุผลข้อมูล และงานวิจัยที่กล่าวมาแล้วเบื้องต้น สรุปได้ว่าถ้ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนมากก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูง และในทางตรงกันข้ามถ้ากลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในห้องเรียนน้อยก็จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่ำด้วยเช่นกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

ผลจากการวิจัย พบว่า กิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมีความพึงพอใจในระดับมาก ส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูมีบทบาทมากกว่านักเรียน ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดการเรียนการสอนแนวใหม่ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง นอกจากการศึกษาศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแล้ว ควรจะมีการศึกษาหาปัจจัยอื่นที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน เพื่อที่จะทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น และมีการจัดกิจกรรมในห้องเรียนที่สอดคล้องกับการเรียนภาษาอังกฤษแนวใหม่ด้วย

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

จากผลงานวิจัยนี้พบว่า ความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน งานวิจัยครั้งต่อไปจึงควรมีการศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนหรือไม่ เช่น ปัจจัยทางด้านรูปแบบการเรียนการสอน ปัจจัยเรื่องเพศ รวมทั้งปัจจัยทางด้านสิ่งแวดล้อมอื่นของผู้เรียน เช่น ทางด้านครอบครัวเพื่อเป็นการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป